

prima instanță: Gh. Mîțu
instanța de apel: D. Manole, S. Arnăut, E. Fistican

D E C I Z I E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ursu Vasile împotriva Companiei de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Zaporozhan Mihail cu privire la restituirea prejudiciului material,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care a fost respinsă cererea Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni privind scutirea de la plata taxei de stat și apelul a fost restituit,

c o n s t a ă

La 25 iulie 2014, Ursu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Zaporozhan Mihail cu privire la restituirea prejudiciului material.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2015 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Ursu Vasile prejudiciul material în sumă de 20 304 lei cheltuieli pentru parcare în sumă de 1480 lei și cheltuieli judiciare sub forma taxei de stat în sumă de 653,52 lei, cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză în sumă de 1080 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3500 lei, în total suma de 27017,52 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.73, 76-79).

La 19 mai 2015, Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni a declarat apel, împotriva hotărîrii primei instanțe (f.d.83).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, fiindu-i acordat termen pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1058 lei și prezentarea apelului motivat, pînă la 06 octombrie 2015, ora 12-00 (f.d.86-87).

La 06 octombrie 2015, Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni a depus către instanța de apel, apelul motivat (f.d.93-96).

Tot la 06 octombrie 2015, printr-o cerere separată Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului, în temeiul art. 84 alin. (4) CPC.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost respins demersul Comapniei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni privind scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea apelului și apelul a fost restituit, din motiv că nu au fost lichidate neajunsurile indicate de către instanța de judecată (f.d.103-105).

La 28 octombrie 2015, Curtea de Apel a expediat în adresa participanților procesului copia încheierii (f.d.106).

La 11 noiembrie 2015, Comapnia Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel de la faza primirii apelului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Recurentul susține că încheierea contestată a recepționat-o la 02 noiembrie 2015 (f.d.109).

Luînd în considerație că date confirmative cînd recurentul a recepționat copia încheierii recurate la materialele pricinii nu sunt, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni la 11 noiembrie 2015, este declarat în termen.

Or, conform art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În motivarea cererii de recurs recurentul a menționat că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat împotriva încheierii din 06 octombrie 2015 neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din actele pricinii rezultă că instanța de apel prin încheierea din 06 octombrie 2015 a respins cererea Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni

privind scutirea de la plata taxei de stat cu restituirea apelului, din motiv că nu a înlăturat neajunsurile indicate de către instanța de judecată (f.d.103-105).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că încheierea emisă de către instanța de apel este una întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt.

Conform art. 365 alin. (1) lit. d) CPC, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Conform art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

În conformitate cu art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documentele din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitate cu art. 84 CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) lit. j) a Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992 pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor instanțelor judecătorești se achită 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plîngerii), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 75% din taxa calculată din suma contestată.

Potrivit art. 85 alin. (4) CPC, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător sau instanța judecătorească de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens.

Raportînd normele citate la caz, s-a constatat că la 19 mai 2015, Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, fără anexarea taxei de stat și fără invocarea motivelor de fapt și de drept ale cererii (f.d.83).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 15 iunie 2015, nu a dat curs cererii de apel depuse de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, fiindu-i acordat termen pentru achitarea taxei de stat și prezentarea apelului motivat, pînă la 06 octombrie 2015 (f.d.86-87). Încheierea dată, a fost recepționată de către recurent, la 20 august 2015 (f.d. 89).

La 06 octombrie 2015, Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău a depus cerere de apel

motivată (f.d.93-96). Tot la 06 octombrie 2015, printr-o cerere separată ultimul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat în temeiul art. 85 alin. (4) CPC (f.d.99).

Potrivit art. 56 alin. (1) și (3) și 61 alin.(l) Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt în drept să, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Prin prisma normei de drept citate Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni urma să se folosească de drepturile sale de procedură cu bună credință și din momentul recepționării încheierii instanței de apel din 15 iunie 2015 -20 august 2015, ultimul a avut suficient timp pentru a solicita scutirea de la plata taxei de stat, dar nu după cum a efectuat-o în ziua cînd a expirat termenul de lichidare a neajunsurilor depistate a cererii de apel.

La acest capitol, instanța de recurs reține că Curtea de Apel corect a dispus respingerea cererii privind scutirea de la plata taxei de stat, ca fiind neîntemeiată.

Or, copia anexată la cererea privind scutirea de la plata taxei de stat, nu demonstrează situația financiară a Companiei (f.d.100).

Concomitent este de menționat că încheierea instanței de apel din 15 iunie 2015 nu a fost contestată, indicațiile din acest act judiciar sunt în vigoare.

Argumentul recurentului că instanța de apel odată ce i-a respins cererea privind scutirea de la plata taxei de stat, urma să-i acorde un nou termen pentru achitarea acesteia, nu este de reținut.

Acțiunile recurentului sunt menite spre a tergiversa examinarea pricinii în ordine de apel, deoarece ultimul a avut timp suficient pentru achitarea taxei de stat.

Or, conform art. 115 CPC, la cererea participanților la proces, instanța judecătorească (judecătorul) poate prelungi termenul de procedură.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi reținute, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și necesită să fie respins cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ursu Vasile împotriva

Companiei de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Zaporojan Mihail cu privire la restituirea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală